بې رحمه قاتلان

په زړه پورې پښتو ناول

: لیکوال داکتر مجیب الرحمن منیب الله

دتماس شماره: ۰۷۷۱۷۰۱۴۴۸ دوهم ۰۷۳۱۵۷۲۴۶۹

ایمل ادرس: monibullah077170@gmail.com

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بی رحمه قـــــاتلان لیکوال داکتر مجیب الرحـمن منیب الله

بسم الله الرحمن الرحیم

د کسیه د دو ورڼو ده چی د هغو څخه یو یی اولاد لری او بل یی نه لری داچی ځینی خلک د میراث له پاره کوم کارونه کوی دلته درته بیان شوی ده

زموږ په ټولنه کی یو هم دا ډیر خراب دود او رواج دی چی میراث په سر ورور خپل ورور له وژنی

شـــــــــــروع

اسلم او سلیم دو ورڼو ووه .خوشحال ژوند یی کوو او پریو بل ډیر ګران

ووه.اسلم یی مشر ورور وه او پلار یی څو کال مخکی د روسانو سره په جهاد کی شهید شوه وه .د اسلم عمر اوس محل ۱۵ کاله وه او سلیم له ترواس کوچنی وو. داسلم مور له بل سړی سره واده کړی وه .اسلم او سلیم هم د خپلی مور سره ژوند کوو.نایب خان به په اسلم ډیر ظلم کوو،

او هر وخت به یی ویل ما دی له مور سره واده کړی نه له تاسی دو بی عقلانو سره چی کومه ورځ به می له ژوند څخه ورک شی . خو اسلم او مور یی پټه خوله وو، څوک یی نلرل او بل خوا غریبه ووه،اسلم به تر غرمی پوری د غوا لپاره واښه کول او سلیم به غوا کتله شپی او ورځ تیرید د نایب خان زوی علی خان هم اوس لوی وه ، او کله کله به یی له اسلم او سلیم سره جنګ شو ، یو ورځ چی کله اسلم له واښو څخه راغی ګوری چی د سلیم سر مات دی او له سر څخه یی وینه روانه ده ،اسلم ته ډیر قهر ورغی او له کوټی بهر شو ،

علی خان یی په څپیړ ووها او ورته وویل علی ته لوی سړی یی ولی سلیم ووهی ، په دی وخت کی نایب خان راغی او اسلم یی ښه ووها نایب خان کی داسی وخت ته په تمه وه اسلم او سلیم یی له کور پسی واخستل،د اسلم او سلیم مور ډیر زاری نایب خان ته وکړی خو هغه ورته وویل که ته غواړی لاړه شی ته هم تللی شی ، لنډ داچی اسلم او سلیم لاړل او مور یی له خپل نوی خاوند سره پاتی شوه ، اسلم او سلیم د خپل پلار پخوانی کور ته لاړل چی اوس یو کنډوله وه. او له څو ورځ کار ورسته یی یو اطاق پکی جوړ کړه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بی رحمه قـــــاتلان لیکوال داکتر مجیب الرحـمن منیب الله

اسلم به هر کال د نور خانانو ځمکی کرلی او ورور به یی د کوم چا په کور کی مزدوری کوله .دوی اوس خوشحال وو. ماښام به یی کور کی په خوشحالی سره بازی کولی او اسلم به همیشه کوښښ کو تر څو ورور یی خفه نشی هر ورځ به یی ورته په فکرونو کی شش محل جوړ ول له له څو کلونو ورسته اسلم یو غریبی کورنی ته مرکه وکړه .هغو هم ومنله او اسلم واده وکړه .سلیم هم خوشحاله وه ځکه کورته یی یو بله رڼا راغلی وه .ژونده همداسی تیریده او څه وخت ورسته اسلم یو ښکلی کور جوړ کړه .له کور ورسته یی د ورور د واده غم هم وه ،هر وخت به اسلم او ښځی یی پرسلیم ټوکی کولی . یو ماښام له ډوډی ورسته اسلم سلیم ته وویل . سلیم جانه ما درته یو جینی خوښه کړی ده. د بر کلی د صدوخان ماما لور ده هم ښکلی ده او هم زموږ په شان غریب خلک دی .سلیم په شرمیدلی غږ وویل .لالا څنګه چی ستا خوښه وی . او له کوټی څخه بهر شوو. اسلم هم وخندل او څادر یی په اوږه واچوا او له کور بهر شو . د ژمی یخی شپی وی سهار ډله ډله خلک د سلیم د واده مبارکی ته ورتلل .

نایب خان هم له دی خوشحالی خبر شو نو یی خپلی ښځی ته وویل راځه چی مبارکی ته ورشو ستا نازولی زوی ته یی واده کړی دی ، ښځه ټوخی واخسته او ورسته یی له سترګو څاڅکی اوښکی لاړی او په ټیټ غږ یی وویل .خان صاحب سمه ده . غرمه محل په کوټه کی زیاد خلک وو، چی نایب خان راغی .د نایب خان راتلل په سلیم ښه ونه لګیدل .سلیم غوښتل جګ شی او نایب خان له کور وشړی خو اسلم یی لاس ونوی. او په ټیټ غږ یی ورته وویل غلی شه مور ورسره ده ،نایب خان وویل اسلم زوی سږ کال وچ دی احتیاط کوو، ټولو وخندل سلیم وویل موږ په اباد کال کوم خیر ګړی چی سږ کال به یی وکړو نایب وویل زوی خدای مهربان دی سلیم په ډیر چټکی سره وویل خانه ماته زوی مه وایه ،ټول حیران شول اسلم وخندل دادی پر ورور می لومړی ورځ واده تاثیر وکړه او خبر یی بدله کړه ژوند همداسی تیرده څو میاشتی ورسته د اسلم زوی پیداشو او له لږ مودی څخه ورسته یی د سلیم ناوی کورته راوستله ،

د ناوی له راوستلو څخه یو میاشت ورسته د اسلم او سلیم د ښځو ترمنځ جنجالونه پیدا شول هغه پخوانیو خلکو متل کړی وایی (دو مرغان په یو کفس کی ته چم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بی رحمه قـــــاتلان لیکوال داکتر مجیب الرحـمن منیب اللّه

کیږی خو دو ښځی یو کور کی نه) څو وخت ورسته سلیم خپل مشر ورور اسلم ته وویل لالا زموږ کور کی هر ورځ جنګ وی غواړم د حل لار ورته پیدا کړم تر څو دغه حالت ختم شی .

اسلم وویل وایه څنګه لار سلیم وویل زه غواړم خپل ویش جلا کړم ،څو کال ورسته اسلم په سرطان ناروغی اخته شو او لږ وخت ورسته بیا وفات شو . او کورنی یی دو زامن جان محمد او اغا محمد ته پاتی شوه ،سلیم هم په لنډ کلی کی اوسیده مګر سلیم کوم اولاد نلرلو فقط یو میرمن او یو خپله وه .له اسلم سره یی مخکی خپله جایداد څمکه معلومه کړی وه ،

سلیم خپل کار کوو او جان محمد د اسلم مشر زوی به هر وخت د لوچګانو په مجلس کی وه نه له ځان خبر وه او نه له خپله ورور اغا محمد څخه لنډ دا چی جان محمد د پلار ورپاتی ټوله ځمکه او کور د نشو په لار کی خرڅ کړه او لا زیاد قرضدار هم شو ،د حامد کرزی دوهم درو انتخابات وه ،چی جان محمد پس له څلورلس کالونو خپل ورو ر اغا محمد ولید تک تور او ډنګر شوی وه ، له پوښتنی ورسته کور ته لاړل او اغا محمد هم په تریاکو باندی اخته وه ،او هلمند کی اوسیده میرمن یی لرله او دو دانی زامن هم څو ورځ هسی تاو شو بیا یی ماښام جان محمد ته وویل یار دا سلیم کاکا هم هیڅ شرم نلری ته مړ کیږی ، او دا ښځه یی هیڅ نه زړیږی ، دواړو وخندل ،سهار چی لمر راګرم شو د جان محمد ښځه چای راوړ او وویل

پورته شی دا بیا د څه وخت خوب دی ولی خدای مو هیر دی ته لمونځ کوی اونه مو کوم بل کار شته وشرمیږی ، اغا محمد وویل ورور تا لکه چی د ملا صاحب لور سره واده کړی دی وخندل هههه،جان محمد وویل ورور دغه کاکا به څنګه کوو هیڅ زموږ عزت نلری نه یی کومی وخت راته یو پوړی ونیوله هسی میرمن یی هم ښه شی ده دواړو وخند ل او لاسونه یی سر وجنګول له چای خوړلو څخه ورسته د شنو باغونو په لوری روان شول سلیم چی اوس یی د ځوانی شپی تیرشوی وی په خپل باغ کی کار کوو.دغه دو ځوانان ورغلل او ورته وویل اغا محمد وویل کاکا کاکا دا څه کوی سبا بل سبا کی مړ کیږی او دا ټول موږ ته پاتی کیږی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بی رحمه قـــــاتلان لیکوال داکتر مجیب الرحـمن منیب اللّه

جان محمد په قهرجن لهجه وویل بی غیرته دا زما او ستا د پلار ورور دی ولی داسی خبری کوی ،او له باغ ووتل ،شپه شوه سلیم ته یی میرمنی وویل :سړی دا ستا د ورور زامن ماته ښه نه ښکاری او داسی بل ډول حرکتونه کوی .سلیم وویل همداسی ده ګرانی او زیاد یی کړه نن ډیر ستړی شوی یم ټوله ورځ می پټو کی کار کاوو هی هی خوړی کاش چی ما او تا یو زوی لرلی

.اوس به مو ورسره لوبی کولای .ښځی وویل کاش جان خو بس د خدای ج دا خوښه ده چی ما او ته یوازی یو،سلیم په بیستره پروت او ښځه یی لا ناسته وه چی د دروازی غږ شوو، سلیم له ځای پاڅیده او وویل خدای د خیری کړی چی څوک به وی ، ورغی او د دروازی له شاه یی لرګی لیری کړه او دروازه یی خلاصه کړه.

د دروازی د خلاصیدولو سره سم یو چا ا اخ اخ توری وویل او یو بل چا په ټیټ غږ وویل داخل کوټی ته یی یوسه زه د ښځی غم کوم .او جان محمد کوټی ته راغی د سلیم ښځی په ویردلی غږ وویل خیر خو دی جان محمد هغه وویل خیر دی د تر ښځی ما او اغا محمد راغلو ترڅو لږ لوبی وکړو او وخندل ،ښځی په سلیم پسی ناری کړی سلیمه سلیمه مګر چا ځواب ورنکړه جان محمد وویل ناری مه ووهه هغه هم اوس راځی .ښځی غوښتل د باندی لاړه شی خو جان محمد په لرګی ووهله او په ځمکه ولویده .

له دی سره اغامحمد سلیم په اوږه اخستلی او کوټی ته راغی .سړی یی په ځمکه واچواو او وویل یاره دا بوډا څومر درند دی ،

د سلیم لاسونه او پښی یی کش وتړلی او میرمن ته یی وویل که د ځان خیر غواړی بس څه چی موږ درته وایو هغه کوو.ښځی په زاری شروع وکړه او ژاړی پدی وخت کی سلیم په هوش راغی ځان یی سره کش کړه خو ډیر کلک تړل شوی وه .سر یی درد وکړ وینی وربانډی روانی وی .سړی خپلی ښځی ته وکتل هغی ژړل او د کوټی په کونج کی ډیر په بد حال ناسته وو.لاسونه یی تړلی وو.سلیم په ضعیفه غږ وویل دا څوک وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بی رحمه قـــــاتلان لیکوال داکتر مجیب الرحـمن منیب الله

د ځنګه له کوټې غږ راغی وویل زه یم جان محمد او ورور می اغا محمد بوډا ورستی شپه د ده بس نور د کار ختم دی سلیم حیران وه. په عرض او زاریو یی وویل ستاسی چی څه غواړی کوم یی خو ښځی ته می ضرر مه رسوی جان محمد وویل کاکا دا ستا پسی چیرته دی واویه سلیم وویل مه کوه زه حج ته ځم نمبر می هم ختلی دی اغا محمد رامخ ته شو په لاس کی یی چاړه وه په مسخر یی وویل کاکا حج ته ځی لیږم دی خو باید یو کوچنی قربانی ورکړی او په غوړ یی چاړه کیښوده .سړی نری درد احساس کړه.

خو لاسونه یی تړلی وه بیا جان محمد لنډ ورغی وویل کاکا اوس خو حج هم نشی کولای ځکه غوږ د نشته .داوړو په زور وخندل د سلیم ښځه د کوټی په کونج کی حیرانه ناسته وه او هیڅ خبری یی نه کولی که به یی خپل خاوند ته وکتل او کله دغه دو ظالمانو ته خو هیڅ یی هم نشوی ویلی . جان محمد ورته وویل د کاکا ښځی ولی لږ چای یا هم ډوډی ملمانه یو اخر لږ شرم دی ته هیڅ راته نه راوړی .ښځه پورته شو د اشپزخانی په لوری روانه شوه. جان محمد یی خپل ورور ته سترګه ووهله ښځه پسی روان شو . له اشپزخانی د ژړا غږ راتلی او اغا محمد خندل پدی وخت کی یی ورور جان محمد ورناری کړی وخت مه باسه چی دا هم ورک وال غواړی .

اغا محمد د اشپزخانی دروازه وتړله او د کوټی په لوری راغی . له ورور سره یی وویل .اوس پدی څه کوو باید خلک خبر نشی او دا خبر همدلته ختمه شی .هغه ورته وویل راځه زه درته چل ښیم .د شپی ۱۲ بجی وی چی څلور کسان د سلیم له کور ووتل ،سلیم یی کش کش تړلی وه د ښځی یی لاسونه او خوله تړلی وه او د غر په لار روان شول کله چی له کلی څخه ووتل د سلیم پښی یی ورخلاصی کړی او روان یی کړه .

له ډیر منزل ورسته جان محمد وویل لالا د سلیم پښی او بیا بسته کړه . اغا محمد همداسی وکړل له یو کوچنی غونډی تیر شول لږلږ ډبری وی دلته یی دمه کوله .خو د جان محمد مردار زړه بل څه وه .د کاکا ښځی ته لنډ ورغی هغی ژړل جان محمد یی په غاړه چاړه کیښوده او ورته یی وویل سم سم کنه انجام به دی د دغه بوډا په شان وی .لږ وخت ورسته بیا روان شول.د سهار لمر تازه راختلی وه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بی رحمه قـــــاتلان لیکوال داکتر مجیب الرحـمن منیب الله

چی دوی یو غره ته ورسیدل په غر ویو غار ته ورغلل چی زیاد پخوانی تاریخ یی لرلو.پخوا وختونو کی به چی کوم چا څوک ژوندی ورک کاو دلته به یی راوسته او غار کی به یی اچولو بیا به یی درک پاک ورکیده . له دمه کولو ورسته یی د سلیم پوزه هم ورپری کړه بیا یی ورته وویل دا ستا ورستی منزل دی .وینه ورڅخه روانه وه سلیم په کراره کراره کمزوری کیده .

له بلی خوا یی د خپلی میرمنی بی عزتی هیچ نشوی زغملی .لږ وخت ورسته اغا محمد یو کوچنی غوټه خلاصه کړه ډودی پکی وه . لږ یی خپله واخستله او لږیی ورور ته ورکړه .. جان محمد وویل ورور راځه چی یو ځل د بوډا خوله ورته خلاصه کړو چی څه ارمان لری بیا ځو څکه لږ وخت لرو ترڅو چی د کلی خلک خبرکیږی ،د سلیم خوله یی خلاصه کړه هغه یوازی خپلی میرمنی ته وویل ما وبښه بس بی هوشه شو جان محمد یی بیرته خوله وتړله او لاندی غار ته یی ور واچوا........

له لږ وخت څخه ورسته یی له همدا غره څخه د کوچیانو د کورنو په لوری حرکت وکړه. او په لار کی یی ښځی ته وویل ګوره سلیم مو ختم کړی او اوس تاته یو څه وایم که دی چاته وویل چی دغه کسانو رما خاوند وژلی بیا موږ وایو چی هغه دی هم راسره مړ کړی او دا له موږ سره جوړ وه .....

ښځی چی بله چاره یی نلره دا خبر قبوله کړه او له لږ وخت ورسته د کوچیانو کلی ته ورسیدل .او له ډوډی او چای ورسته د کور خاوند ورڅخه پوښتنه وکړه وروره دا ستاسی سره چی کومه میرمن ده هیچ یی ندی خوړلی او په ژړا یی ځان ختم کړه داستاسی څه کیږی .او ولی مو داسی راوستلی ده . جان محمد وویل دا می ورنداره ده ،خاوند یی تیر ورځ اربکیانو شهید کړه او زموږ د ژوند خطر هم وه ځکه له هغه ځای د شپی راغلو او اوس مو حالت داسی دی .د کورخاوند ډیر خپه شوه او خپلی میرمنی ته یی غږ کړه .ای ښځی دا زما ملمنو ته ښه ډوډی ورکړه . سړی له خیمی ووتلو .جان محمد وویل لالا دا خلک که خبر شول خیر به مو نه وی باید سهار وختی له دی ځای لاړ شو .

اغامحمد وویل سم ده اوس ارام اوسه ،د سلیم میرمنی تر سهار پوری وژړل او د کورښځی ورته ناستی وی سهار وختی اغا محمد ناری کړی ورنداری ورنداری

(c) ketabton.com: The Digital Library

بی رحمه قـــــاتلان لیکوال داکتر مجیب الرحـمن منیب الله

ځو ځان تیار کړه ،ښځې د کور یوی میرمن ته وویل ستاسی خاوند چیرته دی
هغې ورته وویل هغه میړی ګوری د سلیم ښځې وویل ته ورته غږ کړه زه د دغو
خلکو ورنداره نه یم زه یې راتښتولې یم ،اوزما خاوند یې راته شهید کړه له ماسره
یې ناجایزه کارونه وکړل . د کور میرمنې یې خپل اته کلن زوی خاوند پسې
ولیګه او روان شو اغا محمد چې هلک ولید لړ وړباندې شکې شو نو یې جان
محمد ته وویل ګوره وروړ ښځې حال ویلې دی او ماشوم په نارنو پسی لاړی
راځه چې لاړ شو اغا محمد ورمنډه کړه او د میرمنو د خیمې په لوری ورغی د
سلیم میرمن یې له لاس ونیوله او راکش یې کړه ،خو د کور میرمنې د لرګیو
سره د ظالمانو حضور ته حاضری شوی .کش ما کش شو خو اغا محمد ناکام شو
له خیمې راووتل او په منډه د غره د لمنې په لوری روان شول منډې منډې لنډ دا
چې د خلکو له سترګو پناه شول .کله چې کوچې خیمې ته راغی د سلیم ښځې
ورته ټوله قیصه ورته وکړه .د کوچې له سترګو اوښکې روانې وی او په ډیر
خپګان یې وویل خوری اوس زه څنګه وکړم او تا چیرته ورسوم ،موږ تا د ژوند
تر اخر ساتلې شو خو بیا به خلک وایې چې ستاسی ولې دا پردی ښځه ساتی
.ښځې ورته وویل زه څوک نلرم ټول خپلوان مو له دغه ظالمانو څخه ویریږی
.کوچې ورته وویل خوری دلته طالبانو اطاق دی زه خبر ورکوم تر څو ستاسی
کورنې ته خبر ورکړی .کوچې له خیمې ووته او یو ساعت ورسته دو کسان
راغلل یو یې مولوی او بل طالب وه ، د سلیم میرمن ته یې وویل خوری زه د
دغې سیمې نظامی مسول یم .

ستاسی د کومې ځای او کوم کلې یې او خاوند مو چیرته دی . ښځې ورته وویل ،
خاوند می په لوړغره کوه مانی غار کې دی دغو ظالمانو شهید کړی او د خپلوانو
ادرس یې ورکړه .د مولوی صاحب له سترګو اوښکې روانې وی طالب ته یې
وویل ټولو ملګرو ته خبر ورکړه چې په هر ځای کې دغه دو کسان ولټوی او د
نیولو امر یې ورکړه .طالب هم په مخابره کې ملګرو خبر ورکړه .مولوی وویل
صدوخان کاکا ترڅو چې د دغې میرمنې خپلوان راځې تاته امانت ده ،

چې خپلوان یې راغلل بیا ماته حتمن خبر راکړی . طالبان روان شول. دری ورځ
ورسته خان ګل او زوی سردار له کوچې پوښتنه وکړه چې دصدوخان کوچې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بی رحمه قـــــاتلان ليکوال داکتر مجيب الرحـمن منيب اللّه

خيمی چيرته ده . صدوخان وويل زه خپله صدوخان يم ستاسی څوک ياست .خان ګل ډبری ته ډډه ووهله او وويل ستا کور کی زما لور ده .لږ وخت ورسته د خيمی په لوری راغلل د سليم ميرمن چی خپل پلار او ورور وليدل خوشحاله شو او په منډه منډه يی مخته ورغله . خان ګل د طالبانو اطاق ته خبرورکړه او طالبان راغلل، دا ټوله قيصه بيان شوه او په اخر کی يو طالب وويل صدوخان کاکا اغا محمد او جان محمد اوس د اربکيانو سره يو شوی دی او دلوی لاری په پوسته کی دی چی تللی احتياط وکړی .په دی زمان کی اتلس ورځی تيری شوی وی خو سليم په غره کی پروته وه او په کلی کی يی دا خبره کيده چی سليم او وررونه يی محلی پوليس شوی دی خو داسی نه وه...خان ګل ماښام کلی ته ورسيده د سليم ميرمن ته يی وويل فرشته اوس ويده شه بيا به سهار خبری کوو.خان ګل ټوله شپه بيده نشو او کله چی سهار ملا اذان وکړه . خان ګل اودس ورکړه او مسجد ته لاړ ... له لمانځه ورسته خان ګل وويل کليوالو سليم يی ورورونو شهيد کړی او په لوړغره کوه مانی غار کی يی اچولی ده کليوال حيران شول د مسجد ملا وويل څو ځوان لاړ شی او وګوری چی دا خبر رښتياه ده کنه ،ځوانان لاړل او غار يی وکتلو ګوری چی سليم پکی پورت دی ،ځوانانو سليم له غار راويسه سليم يی بند پربند داسی تړلی وه چی څوک به جنګی مجرم هم ونه تړی .د سليم د جنازی لمونځ د هغه د مرګ په ۲۰ ورځ وشو خدای ج دی ورته جنت ورکړی ......

اغامحمداوجانمحمد له دری کال ورسته خپل کلی ته پوسته راوړه او بيا يی عادی ژوند شروع کړه اغا محمد د طالبانو په بريد کی ووژل شوه او جان محمد له څه وخت ورسته طالبانو ته تسليم شوه ،خو بايد سزا يی ليدلی وی خو داسی انصاب لرونکی پيدا نشول جان محمد اوس هم کله کله دا قيصه کوی ... او د سليم ميرمنی په بل ولايت کی واده وکړه او اوس ښه ژوند لری .....

خدای زموږ وطن افغانستان ته يو داسی اسلامی او شرعی نظام راولی چی د سليم په شان مظلوم او بيچاره خلکو ته انصاف ورکړل شی

(امين)

(c) ketabton.com: The Digital Library

بی رحمه قـــــاتلان لیکوال داکتر مجیب الرحـمن منیب اللّه

ګرانو ملګرو خدای ج د وکړی چې دا داستان مو خوښ شوی وی او په راتلونکی کی زموږ نوری لیکنی هم وګوری او ولولی

که غواړی زموږ نوری لیکنی او معلومات ترلاسه کړی نو زموږ سره په لاندی ایمل ادرس رابطه وکړی ..

Monibullah077170@gmail.com

اویا هم واتساپ نمبر باندی

۰۷۷۱۷۰۱۴۴۸ ......۰۷۳۱۵۷۲۴۶۹

زموږ لیکنی ...

په یو روغتیایی مرکز کی ...په پښتو ژبه ..طبی

ملاریا تداوی او مخنیوی ...په پښتو ژبه ..طبی

۴۰۰طبی پوښتنی .... په پښتو ژبه ..طبی

بی رحمه قاتلان.... کیسه په پښتو ژبه ..طبی

همدارنګه نوری لنډ لیکنی

که غواړی دانلود یی کړی نو نو په ګوګل کی کتابتون ته مراجعه وکړی او یا لندی لینک تعقیب کړی

مننـــــــــــه مجیب الرحمن منیب الله

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library